

Rozsudek Vyššího vojenského soudu ze dne 17.12.1970, sp. zn. To 338/70, ECLI:CZ:VVS:1970:TO.338.1970.1

Číslo: 59/1971

Právní věta: Pokud obviněný chtěl splnit služební úkol jiným způsobem, než mu bylo uloženo a způsobil tak z nedbalosti majetkovou škodu, jednal v přímé souvislosti s plněním služebních povinností. Jeho odpovědnost za způsobenou škodu může být proto řešena jen podle článku 31 písm. c) předpisu Zákl-3-3 (práv), a jde-li o vojáka základní služby, může mu být uložena povinnost k náhradě škody pouze do výše 2400 Kčs.

Soud: Vyšší vojenský soud

Datum rozhodnutí: 17.12.1970

Spisová značka: To 338/70

Číslo rozhodnutí: 59

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Adhezní řízení, Škoda

Předpisy: 140/1961 Sb. § 137

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 59/1971 sb. rozh.

Pokud obviněný chtěl splnit služební úkol jiným způsobem, než mu bylo uloženo a způsobil tak z nedbalosti majetkovou škodu, jednal v přímé souvislosti s plněním služebních povinností. Jeho odpovědnost za způsobenou škodu může být proto řešena jen podle článku 31 písm. c) předpisu Zákl-3-3 (práv), a jde-li o vojáka základní služby, může mu být uložena povinnost k náhradě škody pouze do výše 2400 Kčs.

(Rozsudek vyššího vojenského soudu ze dne 17. 12. 1970 sp. zn. [To 338/70.](#))

K odvolání vojenského obvodového prokurátora a obviněného proti výroku o náhradě škody rozsudku vojenského obvodového soudu rozhodl vyšší vojenský soud podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2, § 259 odst. 3 tr. ř. tak, že napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody zrušil a podle § 228 odst. 1 tr. ř. uložil obviněnému povinnost nahradit poškozenému útvaru způsobenou škodu ve výši 2000 Kčs, přičemž podle § 229 odst. 2 tr. ř. byl poškozený útvar odkázán se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Z odůvodnění:

Rozsudkem vojenského obvodového soudu ze dne 17. 11. 1970 čj. 1 T 305/70 byl obviněný voj. v zál. R. N. uznán vinným trestným činem poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 137 odst. 1 tr. zák. a odsouzen vedle trestu nápravného opatření v trvání 5 měsíců i k náhradě škody Železničnímu učilišti ve výši 9962 Kčs, přičemž byl poškozený útvar se zbytkem náhrady škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Trestný čin spáchal obviněný tím, že ačkoliv mu dne 24. 7. 1970 svob. D. uložil, aby se couváním zařadil se služebním vozidlem na úroveň ostatních vozidel v autoparku, rozejel se po autoparku s úmyslem tato vozidla obejít a vjet na stanovenou plochu zezadu. Přitom ačkoliv byla pro jízdu v autoparku stanovena maximální rychlost 10 km/hod., jel rychlostí 40 km/hod., nezvládl řízení a narazil do autobusu jehož posunutím byl zasažen i další autobus, takže na vozidlech způsobil škodu nejméně 9962 Kčs.

Proti uvedenému rozsudku podali do výroku o náhradě škody odvolání jak vojenský obvodový prokurátor, tak i obviněný. Prokurátor ve svém odvolání uvedl, že škoda, kterou obviněný svým jednáním způsobil, vznikla při plnění služebních povinností nebo v přímé souvislosti s ním. V důsledku toho nelze ve smyslu předpisu Zákl-3-3 (práv) obviněného zavázat k náhradě škody tak, jak to učinil soud I. stupně, ale toliko do výše 2400 Kčs. Proto navrhl, aby odvolací soud výrok o náhradě škody zrušil a sám rozhodl výše uvedeným způsobem. Také obviněný zdůraznil ve svém odvolání, že jeho jednání směřovalo k plnění služebního úkolu, i když jej plnil jiným způsobem, a proto žádal, aby odvolací soud výrok o náhradě škody upravil.

Vyšší vojenský soud v odvolacím řízení zjistil, že soud prvního stupně ve výroku o náhradě škody nesprávně vyhodnotil z hlediska předpisu Zákl-3-3 (práv) čl. 31 skutečnost, zda obžalovaný způsobil škodu z nedbalosti při plnění služebních povinností, nebo v přímé souvislosti se služebními povinnostmi. Soud prvního stupně vycházel totiž z toho, že obviněný nejednal podle příkazu svob. D., když jel s vozidlem po autoparku a zavinil přitom autonehodu. Na základě toho dospěl k závěru, že škoda, kterou způsobil, nevznikla při plnění služebních povinností, a není ani tedy v příčinné souvislosti s jejich plněním.

S tímto názorem soudu prvního stupně se odvolací soud neztotožnil. Naopak dospěl k názoru, že obviněný chtěl příkaz svob. D. splnit, jenže tak učinil jiným způsobem. Volil totiž namísto couvání jiný způsob jízdy a autopark objížděl, aby se dostal na odstavnou plochu z přímého směru. Přitom sice způsobil škodu z nedbalosti, avšak stalo se tak v přímé souvislosti s plněním služebních povinností. Může být tedy jeho odpovědnosti za způsobenou škodu řešena pouze podle článku 31 písm. c) předpisu Zákl-3-3. Proto odvolací soud podaným odvoláním vyhověl a napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody v celém rozsahu zrušil.